

Nu de Werktuigendagen achter de rug zijn is het tijd om een nabeschouwing te maken. Het gevoel na de Werktuigendagen is dubbel. Enerzijds was er de tevredenheid dat er terug fysiek buiten mocht gekomen worden op een groot event en de daarbij horende ontmoetingen met collega's.

Anderzijds was het ook het moment om in levende lijve de bezorgdheden en de frustraties te kunnen uiten over waar het met de Vlaamse landbouw naartoe aan het gaan is.

De ervaringen van het afgelopen weekend wil ik dan ook graag delen.

Dat de bezorgdheid binnen de landbouwsector groot is, is een open deur intrappen! Gezien de huidige context rond het vergunningsbeleid, GLB, MAP, pacht en zelfs de wolf maar ook op zijn minst de financiële situatie in de varkenshouderij, maar eigenlijk de totale landbouwsector. Hoe zal dit de komende maanden uitdraaien?

De beslissingen die de komende maanden zullen genomen worden in Vlaanderen zullen bepalend zijn voor de huidige en nog meer, voor de komende generatie landbouwers. We hebben op de Werktuigendagen bijzonder veel jonge mensen mogen ontmoeten die terecht vragen of er voor hen in Vlaanderen nog een toekomst is weggelegd. Steevast is het antwoord dat er natuurlijk nog een toekomst is voor Vlaamse familiale landbouwbedrijven. Interne, primaire voedselproductie is onontbeerlijk in een welstellend Vlaanderen.

Het is dan ook een boodschap die we doorgeven aan de beleidsmakers dat de bezorgdheid bijzonder groot is op het terrein en dat er dringend signalen moeten gegeven worden naar de sector dat ze deze ook zullen ondersteunen op gelijk welke manier om voedselvoorziening te blijven voorzien nu en morgen.

Vele jonge landbouwers hebben plannen en toekomstvisies over de verschillende sectoren heen die duurzaam zijn en rekening houden met de maatschappelijke verwachtingen. Wel geven velen ons mee dat er ook een grote opdracht is om correct uit te leggen wat voedselproductie juist inhoudt. De steeds grotere afstand tussen producent en consument moet aangepakt worden. Het gebrek aan kennis bij de consument laat teveel toe dat er volstrekt onterecht onbegrip gekweekt wordt door degene die het minder goed voorhebben met de Vlaamse land- en tuinbouw.

Evenzeer moet er een halt toegeroepen worden aan de polarisatie tussen de verschillende actoren en de politieke families. Er moet een besef groeien dat door deze polarisatie er niemand vooruit zal geraken in zijn of haar doelstellingen en dat dit de Vlaamse landbouwer de kop kost.

Ook beseft men nog te weinig wat voor een perverse gevolgen deze polarisatie met zich mee brengt. We dreigen in Vlaanderen een generatie aan jonge landbouwers te verliezen door geen perspectief te geven. Het stikstofdossier en de daarbij horende vergunningsproblematiek zijn hier tekenend voor. Meer dan ooit is de twijfel toegeslagen of er nog wel op lange termijn een leefbaar bedrijf kan uitgebaat worden. Ook de onzekerheid of de gedane of geplande investeringen wel (economisch) duurzaam zijn weegt zwaar door op de landbouwbedrijven van nu en de toekomst.

Het is dan ook absoluut nodig dat het beleid en de beleidsmakers er zich ten volle van bewust worden dat hierrond geen politieke spelletjes mogen gespeeld worden, maar dat er in alle ernst en met de nodige realiteitszin oplossingen naar boven moeten komen om deze landbouwers terug een toekomst te geven op middellange en lange termijn. Enkel op deze manier kunnen we terug het vertrouwen herstellen en zorgen we ervoor dat jonge mensen terug in dit mooie beroep zullen stappen en zo zorgen voor zekerheid van het voedsel van morgen.

Ook de Retail draagt een bijzonder grote verantwoordelijkheid om het behoud van de familiale landbouwbedrijven te garanderen. Steeds bijkomende eisen te stellen aan landbouwers zonder dat daar een correcte vergoeding tegenover staat kan niet verder. We zien in heel wat producten zoals varkensvlees of zuivel waar de prijs al laag zijn, de druk om de prijs nog verder te doen zakken groot is. De druk om contractprijzen in de aardappel- of groentesector stand still te houden is enorm ook al zijn de kosten significant gestegen.

Alles heeft zijn prijs en de consument moet er zich daar ook van bewust zijn. Daarom ook de oproep aan COMEOS om verantwoord en duurzaam ondernemen met de juiste vergoeding te laten waarborgen door hun leden. Vandaag is dit niet zo. De factuur van extra marktaandeel wordt eenvoudigweg bij de producent gelegd.

Ik ben ervan overtuigd dat er een mooie toekomst is weg gelegd voor de hedendaagse familiale landbouw. De komende maanden moeten er moeilijke hordes genomen worden om het in de juiste duurzame richting te krijgen. Laat alvast wel uw boerenstem horen in het debat. Dit om de landbouw van vandaag en morgen te kunnen garanderen.

Lieven De Stoppeleire, Strijdvaardige voorzitter/ landbouwer Jong ABS

@ Lieven.destoppeleire@abszw.be